نگاه

سردرد تاکتیکی پوچتینو با ورود مسی

جروم پوگمیر
AP

صحبت درباره ورود قریب‌الوقوع مسی به پاریس باعث شده صدها طرفدار پی‌اس‌جی در خارج از فرودگاه لو بورژ در شمال پاریس که اغلب توسط پی‌اس‌جی و تیم ملی استفاده می‌شود، منتظر بمانند. مسی از زمانی که مالکان ثروتمند قطری QSI این باشگاه را ۱۰ سال پیش تصاحب کردند، تبدیل به بزرگ‌ترین ستاره‌ای می‌شود که به پارک دوپرنس می‌آید. حتی سن مسی که ۳۴ ساله است تأثیر چندانی بر تحول بزرگی که ورود او در فوتبال فرانسه و فراتر از آن ایجاد می‌کند، نخواهد داشت. اما پوچتینو، هموطن آرژانتینی مسی کجا قرار است در ترکیب از او استفاده کند، آن هم در حالی که نیمار، کیلیان امباپه، آنخل دی‌ماریا و مائورو ایکاردی را در خط حمله در اختیار دارد. نگاهی به ترکیبات تاکتیکی احتمالی پی‌اس‌جی با مسی نشان می‌دهد که در سیستم ۳-۳-۴، مسی در سمت راست حمله، نیمار در سمت چپ و امباپه از وسط در نقش مهاجم وسط مورد نظر خود بازی می‌کند. مسی بارها در بارسا در این نقش بازی کرده است. اما در حالی که ۳-۳-۴ امنیت بیشتری را در خط میانی ارائه می‌دهد، جایی برای دی‌ماریا وجود ندارد. در سیستم ۴-۲-۱-۳ این بار دی‌ماریا جای خود را در جناح راست می‌گیرد و مسی پشت امباپه در نقش بازی‌ساز بازی می‌کند و نیمار دوباره از سمت چپ حمله می‌کند. این فوق‌العاده است، اما حضور دو هافبک دفاعی، یعنی مارکو وراتی و خرید جدید جورجینیو واینالدوم، پی‌اس‌جی را در برابر ضدحملات آسیب‌پذیر می‌کند. سیستم ۲-۵-۳ احتمالاً بهترین گزینه با پیشروی مسی در کنار امباپه و نیمار است اما استفاده از این ترکیب بار دیگر به ضرر دی‌ماریاست و به نیمکت‌نشینی او منجر خواهد شد که بدون شک بهترین بازیکن پی‌اس‌جی در فصل گذشته به همراه امباپه و دروازه‌بان کیلور ناواس بود.

حاشیه

سعید احمدیان

به بهانه قهرمانی خوزستانی‌ها در جام حذفی

دست بالای نکونام، دست پایین مجیدی

یک‌شنبه شب فرهاد مجیدی و جواد نکونام یک‌بار دیگر به هم رسیدند، دو آبی‌پوش و هم‌تیمی قدیمی که سال‌هاست رابطه پرفراز و نشیبی با هم دارند و این‌بار در کسوت مربی به هم رسیده بودند. البته اولین بار نبود، اما می‌شود گفت حساس‌ترین رویارویی‌شان بود. پای یک جام در میان بود، نکونام روی نیمکت فولاد و مجیدی روی نیمکت استقلال تا این‌بار دو مربی جوان فوتبال در فینال جام حذفی روبه‌روی هم قرار گیرند، جایی که هم مجیدی و هم نکونام برای اولین جام‌شان در دوران کوتاه مربیگری‌شان دورخیز کرده بودند. دو مربی که علاوه بر اهداف بلندپروازانه‌شان در فصلی که یک‌شنبه شب با سوت پایان بیژن حیدری در فینال جام حذفی تمام شد، روزهای متفاوتی را تجربه کردند.

■ شیرینی اولین جامی که کسب شد

نکونام و فولاد برنده رویارویی یک‌شنبه شب بودند تا نام اهوازی‌ها روی جام حذفی به عنوان قهرمان حک شود، اولین قهرمانی تاریخ فولاد در جام حذفی که در کنار دو قهرمانی قرمزهای خوزستان در لیگ برتر قرار گرفت. در این قهرمانی نام نکونام را پررنگ‌تر از بقیه می‌توان دید. مربی جوانی که پنج سال پیش با پیشنهاد کی‌روش، کنار دست سرمربی پرتغالی به عنوان مربی تیم ملی کارش را آغاز کرد، یک تجربه هیجان‌انگیز که سبب شد هافبک شماره ۶ سابق تیم ملی، استارتش در مربیگری را در کنار یک نام بزرگ بزند. هرچند در ادامه با جنجال‌هایی که بر سر تمدید قراردادش به وجود آمد با دلخوری از نیمکت تیم ملی، آن هم تنها پس از یک سال جدا شد. تجربه حضور در کنار کی‌روش، اما آنقدر بزرگ بود که نکونام در اولین روزهای مربیگری‌اش بتواند به اندازه سال‌ها حضور در دوره‌های مربیگری اندوخته جمع کند، اندوخته‌ای که پس از حضور در تیم ملی در لیگ دسته اول و نشستن روی نیمکت خونه به خونه و در ادامه نساجی خودش را نشان داد که چقدر ارزشمند بود و سبب شد نساجی با حضور نکونام سال ۹۷ برای اولین بار به لیگ برتر صعود کند. مهم‌ترین پروژه نکونام از سال ۹۸ و با حضور در تیم لیگ برتری فولاد رقم خورد، یک برنامه سه ساله که در نهایت در سال آخر به گرفتن یک جام ختم شد.

ذوق نکونام وقتی یک‌شنبه شب اصرار داشت به تنهایی با جام قهرمانی حذفی عکس بگیرد، به خوبی نشان از جاه‌طلبی‌های مربی داشت که پس از چهار سال که از شروع به کارش به عنوان سرمربی می‌گذشت، توانست اولین جام دوران مربیگری‌اش را به دست آورد، آن‌هم مربی جوانی که خیلی‌ها سبک کار او را با کی‌روش مقایسه می‌کنند؛ یک فوتبال دفاعی که مالکیت و توپ را به حریف می‌دهد و با استفاده از یک دفاع قوی روی ضدحمله‌ها برای ضربه زدن به حریفان تلاش می‌کند. سبکی که نکونام از کی‌روش ارث برده و توانسته است موفق باشد. اولین قهرمانی نکونام، مسیری است که می‌تواند او را در سال‌های پیش‌رو به یک مربی مهم و تأثیرگذار در فوتبال ایران تبدیل کند.

■ تلخی جامی که از دست رفت

در سوی دیگر فرهاد مجیدی بازنده نبرد با نکونام بود، دو مربی که سعی کرده‌اند یک چهره متفاوت از مربیگری را عرضه کنند و نماینده نسل نوی مربیگری در ایران باشند، به خصوص که سال‌ها بود دایره مربیگری در ایران محدود به اسامی تکراری و چهره‌هایی شده بود که روی خوشی به دانش‌افزایی و به‌روز شدن به علم روز فوتبال دنیا نشان نمی‌دادند. مجیدی هم مانند نکونام کارش را با دستیاری در یک تیم بزرگ آغاز کرد، اگر نکونام دستیار کی‌روش در تیم ملی بود، مجیدی هم دی ۹۷ دستیار شفر در استقلال شد و در بهار ۹۸ پس از جدایی مربی آلمانی به صورت موقت در ادامه بازی‌های لیگ و لیگ قهرمانان به عنوان سرمربی مشغول شد. در دو سال گذشته او دو بار از هدایت استقلال کنار رفت و دوباره بازگشت تا رکورددار جابه‌جایی روی نیمکت آبی‌ها باشد. البته مجیدی در این رفت و برگشت‌ها، یک‌بار هم در خرداد ۹۹ هدایت تیم امید را در دست گرفت که تنها پس از سه ماه با توجه به اختلافاتش با حمید استیلی کنار رفت.

مجیدی اما در لیگ بیستم با استقلال و تیمی که با محمود فکری بسته شده رو به‌رو بود، اما با بازگشت دوباره به نیمکت آبی‌ها در پایان نیم‌فصل اول توانست استقلال را از این رو به آن رو کند، اما در رقابت با پرسپولیس و سپاهان در لیگ آبی‌ها کم آوردند و در رده سوم قرار گرفتند. در حالی که مجیدی انتظار داشت با رسیدن به فینال جام حذفی، اولین جام را برای استقلال کسب کند اما یک‌شنبه در ورزشگاه نقش جهان برای دومین سال متوالی باز هم دست استقلال از رسیدن به جام حذفی خالی ماند تا مجیدی برخلاف نکونام همچنان در حسرت ثبت اولین جامش در دوران مربیگری‌اش باشد. مربی که مانند نکونام سعی کرده تیم‌هایش یک فوتبال نوین و به‌روز را به نمایش بگذارند.

وقتی حتی کرونا و محدودیت‌ها هم جلوی مسافرت مسئولان ورزش را به المپیک نگرفت

توکیوگردی مدیران از جیب بیت‌المال!

گزارش
فریدون حسن

جا دارد تشکر ویژه‌ای داشته باشیم از کرونا که اگر نبود مشخص نمی‌شد کاروان ورزشی ایران در المپیک به جز همراهان متعددی که کنار خود می‌دید، چند نفر دیگر را هم به عنوان افراد اضافه باید تحمل می‌کرد. جا دارد تشکر کنیم از مقامات برگزارکننده ژاپنی و حتی کمیته بین‌المللی المپیک که با اعمال محدودیت برای کشورها در اعزام نفرات به المپیک باعث شدند بیت‌المال و پول مردم ایران بیشتر از این خرج مسافرت مفت و مجانی آقایان توریست ورزشی نشود.

بسیاری از مسئولان ورزش کشورهای جهان اعلام کردند که برای اعزام بهتر ورزشکاران و کادر فنی تیم‌های‌شان از سفر به توکیو خودداری می‌کنند. اتفاقاً اینجا در ایران هم نمونه‌اش را داشتیم، وقتی رئیس فدراسیون بدمینتون برای اینکه تنها بانوی بدمینتون ایران بتواند با مربی عازم المپیک شود قید حضور در توکیو را زد. با این حال حضور آدم‌های بی‌ربط و هیچ‌کاره در المپیک باز هم اینقدر زیاد بود که چنین رفتارهایی دیده نشد. در حالی کاروان ایران با ۱۸۸ نفر راهی توکیو شد که از این تعداد تنها ۶۵ نفر ورزشکار بودند و نزدیک به دو برابر اعضای کاروان را مربی، مدیر و همراه تشکیل دادند.

الهام هاشمی، سرمربی تیم ملی تیراندازی با عصبانیت تمام اعلام می‌کند که اجازه ندادند کمک او با تیم اعزام شود یا اینکه کارهای ترخیص قطعات اسلحه ملی‌پوشان از گمرگ انجام نشد. خب معلوم است چرا، چون وقتی علی دادگر رئیس فدراسیون که اتفاقاً از اعضای هیئت اجرایی کمیته ملی المپیک هم هست همراه با حسنی‌خو عضو هیئت رئیسه فدراسیون زودتر از همه چمدان سفر را بستند باید هم کمک‌مربی و قطعات در ایران بمانند و در نهایت تیم نتیجه نگیرد، به هر حال این دو واجب‌تر بودند.

اصلاً مهم نیست، مهم مسافرت دسته‌جمعی آقایان هیئت اجرایی کمیته ملی المپیک است. مثلاً محسن رضوانی رئیس فدراسیون شنا، کاش یکی پیدا شود و بپرسد دو هفته بعد از شنای متین بالسینی و بازگشت او به ایران جناب رئیس در توکیو چکار می‌کرده که تا روز آخر هم دل نمی‌کند برای بازگشت! بالسینی در حالی تنها و بدون مربی و ماساژور مسابقه داد که علاوه بر رئیس، محسن وحدانی دبیر فدراسیون نیز راهی توکیو شده بود!

اصلاً انگار فقط کافیست جزو هیئت اجرایی کمیته ملی المپیک باشید، آن وقت کار تمام است و مسافر می‌شوید، چه تیم یا ورزشکار داشته باشید چه نداشته باشید. می‌توان پرسید که المپیک تابستانی را به اسکی چکار که عبدی‌افتخاری رئیس سابق فدراسیون اسکی در توکیو حضور داشته یا اینکه مجید شایسته رئیس سابق فدراسیون تنیس و مجید کیهانی رئیس سابق فدراسیون دوومیدانی که در هیچ فدراسیونی مشغول به کار نیستند، قرار بوده چه گلی به سر ورزشکاران ایران در المپیک بزنند که مسافر توکیو شدند یا علیرضا رحیمی رئیس فدراسیون هندبال و محمد علیپور رئیس انجمن فدراسیون‌های ورزشی در حالی که هیچ ورزشکاری در توکیو نداشتند! پاسخ روشن است، تمام اینها عضو هیئت اجرایی کمیته ملی المپیک هستند.

از همه اینها بگذریم، حضور همزمان رضا صالحی‌امیری رئیس کمیته ملی المپیک و کیکاووس سعیدی دبیر کل کمیته ملی المپیک را در توکیو چطور می‌شود توجیه کرد، یا با حضور همزمان مدیر روابط عمومی کمیته ملی المپیک و رئیس کمسیون رسانه‌های آن چگونه کنار بیاییم. از حضور بادیگاردهای وزیر ورزش هم فعلاً صرف‌نظر می‌کنیم، حتماً خطری متوجه مسعود سلطانی‌فر بوده که نیاز به محافظ در دیار غربت داشته‌اند! پس می‌توان نتیجه گرفت هر که از این قافله جا مانده مقصر خودش است، چراکه یا ممنوع‌الخروج بوده یا اینکه نتوانسته خودش را وابسته به این سیستم نگه دارد، والا می‌توانست مثل بهداد سلیمی به عنوان عضو کادر سرپرستی کاروان ایران برود توکیو و نقش مشوق تمام ورزشکاران را در سالن‌های برگزاری مسابقات ایفا کند.

در این میان قصه مدیران وزارت ورزش هم جالب توجه است؛ مسعود سلطانی‌فر، وزیر ورزش که اگر مجبور نبودند برای مراسمات رسمی تحویل دولت به ایران برگردند حتماً تا خاموش شدن مشعل رئیس کمیته ملی المپیک را در توکیو همراهی می‌کردند، اما وقتی نشد بلافاصله معاون خود مهدی علی‌نژاد را راهی کرد که نکند تیم وزارت نفر کم بیاورد در المپیک. عبدالحمید احمدی دیگر معاون وزیر ورزش هم که مانند تمام رقابت‌های بین‌المللی در توکیو مشغول کار فرهنگی بود و حضورشان هم حتماً لازم بود. بالاخره ثمرات فرهنگی حضور او در مسابقات گوناگون طی سال‌های گذشته در ورزش کشور کاملاً واضح و هویداست و نباید به آخرین سفر ایشان به توکیو عیب و ایرادی وارد کرد. از حضور طاهره طاهریان نایب‌رئیس بانوان کمیته ملی المپیک و ژاله فرامرزیان معاون بانوان وزیر ورزش هم که چیزی نگوییم بهتر است. یا حضور علی رغبتی مدیر کل دفتر برنامه‌ریزی و نظارت وزارت ورزش چه توجیهی می‌تواند داشته باشد؟

واقعیت این است که داستان، داستانی تکراری و غم‌انگیز است. داستانی که قرار نیست پایانی بر آن نوشته شود، حتی با وجود کرونا و حتی با اعلام محدودیت اعزام نفرات. آقایان مسئول باربط و بی‌ربط باید همیشه در مسافرت‌ها حضور داشته باشند. هزینه‌هایش هم اصلاً مهم نیست، به هر حال بیت‌المال هست و دست حضرات در دست‌درازی به آن کاملاً باز است. لازم هم نیست به جایی پاسخگو باشند که چرا و چگونه برمی‌دارند و بریز و بپاش می‌کنند و دور هم خوش می‌گذرانند و به ریش مردم هم می‌خندند. مردمی که به سبب همین کرونا طی دو سال اخیر شرایط سختی را می‌گذرانند، اما ظاهراً کرونا اگر برای مردم نان و آب نداشته برای آقایان مسافرت داشته است.

در نهایت باز باید تشکر کنیم از کرونا و محدودیت‌هایی که ژاپنی گذاشتند تا این لیست بلندبالای توریست‌های ایران در توکیو بیشتر و طویل‌تر از این نشود و قدری از بیت‌المال صرفه‌جویی شود.

عنوان قوی‌ترین مرد جهان در انتظار داوودی

خبر

محمدحسین برخواه به تداوم درخشش تنها مدال‌آور وزنه‌برداری کشورمان خوشبین است. سرمربی تیم ملی وزنه‌برداری در گفت‌وگو با میزان با اشاره به نایب‌قهرمانی علی داوودی در توکیو اظهار داشت: «داوودی نمایش بسیار خوبی در دسته فوق‌سنگین داشت. او می‌توانست وزنه‌های سنگین‌تری را هم بالای سر ببرد، ولی چون امکان رسیدن به نفر اول نبود، ترجیح دادیم وزنه‌هایی که مدال نقره‌اش را قطعی می‌کند مهار کند. داوودی توانایی بالایی دارد و از نظر سنی در شرایط خوبی است و در صورتی که طبق برنامه پیش برود، می‌تواند با درخشش در مسابقات جهانی ۲۰۲۳ و المپیک ۲۰۲۴ پاریس، دوباره عنوان قوی‌ترین وزنه‌بردار جهان را به ایران بازگرداند. المپیک به پایان رسیده، اما باید تأکید کنم چه پیش از المپیک و چه حین مسابقات نه تنها هیچ حمایتی از ما نشد، بلکه یکسری افراد نیز درصدد تخریب بودند. امیدوارم فدراسیون وزنه‌برداری در فاصله کوتاه باقیمانده تا آغاز بازی‌های آسیایی بتواند امکانات و تجهیزات لازم و به‌روز را تهیه کند تا وزنه‌برداران ایرانی بتوانند همپای خارجی‌ها تمرین کنند.»

طلای گنج‌زاده خدایی بود

چهره
اشرف رامین

شهرام هروی کسب مدال بازی‌های المپیک را حق کاراته ایران خواند. سجاد گنج‌زاده تنها نماینده تیم ملی مردان با درخشش در تاتامی توکیو و پس از دیسکالیفه شدن حریف عربستانی‌اش اولین و آخرین مدال طلای کاروان و اولین مدال کاراته ایران در تاریخ المپیک را به ارمغان آورد. سرمربی موفق تیم ملی حالا خوشحال از نتیجه به دست آمده، آن را لطف خدا عنوان می‌کند و می‌گوید: «معتقدم این نشان زرین حق کاراته ایران بود و اگر اتفاقات نبود کاراته کشورمان توان زیادی داشت تا به مدال‌های بیشتر برسد. این مدال طلا را به مردم ایران، به خصوص خانواده کاراته تقدیم می‌کنم و امیدوارم این آخرین المپیک کاراته نباشد و دوباره به بزرگ‌ترین رویداد ورزشی جهان بازگردد. باز هم به من ثابت شد که دست خداوند بالاترین دست‌هاست. در روز مسابقه نیز اتفاقات خوبی در سالن تمرین رخ نمی‌داد که دوست ندارم در موردش حرفی بزنم، حتی در فینال ضربه‌ای که حریف عربستان در ثانیه‌های نخست زد اصلاً به سجاد اصابت نکرد که متأسفانه سه امتیاز به او داده شد. معتقدم خداوند مدال طلای المپیک را به فردی رساند که بیشترین تلاش را در بین ۱۰ کاراته‌کای المپیکی انجام داده بود. انسان‌ها با اعتقاد خود زنده هستند. هیچ‌وقت نخواستم تظاهر کنم. مردم بدانند اهل تظاهر نیستم و همین که در بدترین شرایط بهترین اتفاقات برایم رخ داد، نشان از این دارد که لطف خداوند شامل حالم شده است.»

هم IOC راضی است، هم ژاپنی‌ها

المپیک شگفت‌انگیز!

بازتاب
شیوا نوروزی

سی و دومین دوره بازی‌های المپیک با همه فراز و نشیب‌هایش سرانجام به پایان رسید و مسئولان کشور میزبان و کمیته بین‌المللی المپیک از نحوه برگزاری بازی‌ها رضایت کامل دارند. پس از تعویق یک‌ساله بازی‌ها، ژاپنی‌ها با مشکلات جدی و خسارت‌های سنگین مالی مواجه شدند. ضمن اینکه در آستانه شروع مسابقات کرونا دوباره در این کشور اوج گرفت و اعمال مقررات سختگیرانه تنها راه جلوگیری از همه‌گیری کرونا در دهکده المپیک بود. کمیته برگزاری طبق برنامه با سختگیری‌های اعصاب خردکن المپیک ۲۰۲۰ را به سرانجام رساند، با این حال ۴۵۸ تست مثبت کرونا به ثبت رسید و ژاپنی‌ها حالا باید به فکر بازی‌های پارالمپیک باشند. یوشیهده سوگا، نخست‌وزیر این کشور میزبانی این دوره از المپیک را شگفت‌انگیز توصیف کرد: «به لطف عملکرد ورزشکاران، این المپیک شگفت‌انگیز شد. می‌خواهم تمامی ورزشکارانی که در المپیک موفق شدند و آنهایی که نتوانستند به هدف‌شان در گام پایانی برسند را ستایش کنم. ناظران خارجی اقدام‌های ما علیه ویروس کرونا را بسیار سخت توصیف کردند و تلاش‌های ژاپن را ستودند. برخی‌ها نیز با ستایش کارمان اعلام کردند که المپیک به دلیل برگزاری در ژاپن موفقیت‌آمیز بود. صمیمانه از پرسنل بازی‌ها، کادر بهداشتی و داوطلبان افتخاری قدردانی می‌کنم.» رئیس IOC نیز همدلی را عامل موفقیت‌آمیز بودن پروژه المپیک خواند. توماس باخ که یکی از حامیان برگزاری بازی‌ها در موعد مقرر بود در مراسم اختتامیه المپیک ۲۰۲۰ اظهار داشت: «بهترین ورزشکاران جهان به توکیو آمدند تا رؤیاهای المپیک به حقیقت بدل شود. مردم ژاپن در این ایام به یک دستاورد بزرگ رسیدند و جا دارد از همه آنها بابت این میزبانی خوب تشکر کنم. ورزش پیام‌آور شادی، دوستی و همدلی است. همه ورزشکاران، مردم ژاپن را فراموش نخواهند کرد. باید از مسئولان کمیته ملی المپیک، مردم ژاپن و رئیس جمهور ژاپن بابت برگزاری این دوره از بازی‌ها و تعهدی که داشتند تشکر کنم.»

فاب

قهرمانی بارسای بدون مسی

مصاف با یوونتوس نخستین بازی بارسا بعد از جدایی مسی بود. دیداری که با برتری ۳ بر صفر آبی‌واناری‌ها، جام‌خوان گامپر را برای کاتالان‌ها به دنبال داشت، اما حتی جام هم نتوانست هواداران خشمگین این تیم را که نتوانستند جدایی مسی را هضم کنند آرام کند، به طوری که در طول بازی به خصوص دقایق ابتدای آن، هواداران بارسا در اعتراض به مدیران باشگاه و در حمایت از ستاره جدا شده کاتالان‌ها فریاد «مسی، مسی» سر دادند. هرچند این اعتراض‌ها راه به جایی نمی‌برد و اشک‌های مسی گواه این بود که دیگر هیچ راه بازگشتی نیست و راه فوق‌ستاره آرژانتینی بعد از سال‌ها از کاتالان‌ها جدا شده است و برتری در بازی دوستانه با مسی هم می‌تواند شروع جدید بارسای بدون مسی باشد.

یادداشت

دنیا حیدری

جبران ناکامی‌ها تغییر نگاه می‌طلبد

پرونده المپیک توکیو بسته شد، درست مثل همه المپیک‌های قبلی که موفق یا ناموفق داستان‌شان به انتها رسید. مسئله اما امروز بررسی دلیل افت نتایج کسب شده در المپیک است و مدال‌هایی که مجموع آن از تعداد مدال‌های به دست آمده در المپیک قبلی نیز کمتر است. اتفاقاتی که نمی‌توان مقصر اصلی آن را ناداوری‌ها دانست. البته به شرط آنکه قصدی برای پله کردن این ناکامی برای رسیدن به موفقیت یا حداقل تحول در المپیک بعدی وجود داشته باشد.

استارت کار را تکواندو زد، اما استارتی پرانتقاد. برگزاری جلسه‌ای برای بررسی دلیل ناکامی‌های رخ داده در توکیو که البته همانطور که کرمی نیز اشاره کرده بود باید قبل از اعزام تکواندوکاران و در مراحل آماده‌سازی برگزار می‌شد برای استفاده از دانش‌ها و تجربیات. با وجود این امروز هم بدون هیچ تردیدی نیاز به بررسی دلیل ناکامی‌هاست تا با جبران آنها یا گام برداشتن در مسیر جبران آن شاهد اتفاقات تازه‌ای در ورزش کشور باشیم.

جلساتی که تجربه نشان داده دیر یا زود توسط فدراسیون‌ها برگزار می‌شود، اما مسئله مهم در این بین تنها برگزار کردن جلسات بررسی نیست، بلکه چگونگی برگزاری این جلسات و کیفیت آنهاست، نه کمیت آن، چراکه پیش از این شاهد برگزاری جلسات پرتعداد این‌چنینی بوده‌ایم. جلساتی که کوچک‌ترین ثمره‌ای به دنبال نداشته و گواه آن نیز نتایج به دست آمده در المپیک توکیو است. نتایجی ناامیدکننده از تیم امید که دستاورد بی‌توجهی آقایان در کیفی بودن کارهایی است که انجام می‌دهند!

دیگر مسئله مهم، اما زمان بررسی و انجام اقدامات لازم برای جبران ناکامی‌های رخ داده در توکیو است. در واقع بزرگ‌ترین عامل ناکامی‌ها بی‌هیچ شک و تردیدی بی‌توجهی به نحوه آماده‌سازی و مهیا کردن زیرساخت‌های لازم برای حضوری پرقدرت در مسابقاتی چون المپیک است. نگاهی گذرا به کشورهای موفق در این زمینه نشان از برنامه‌های بلندمدت و اصولی دارد. اما آیا ورزش ایران هرگز در هیچ یک از المپیک‌های قبلی حتی لندن که موفقیتی چشمگیر را به دنبال داشت برنامه‌ریزی مدون و چهار ساله‌ای را برای آماده‌سازی داشت؟ پاسخ بدون تردید منفی است، چراکه بر کسی پوشیده نیست که به‌رغم تلاش‌های طاقت‌فرسای ورزشکاران، آقایان مسئولی که وظیفه برنامه‌ریزی و مهیا کردن شرایط را برای آماده‌سازی ورزشکاران داشتند در این زمینه عملکرد قابل دفاعی نداشتند. مسئله‌ای که نتیجه آن افت نتایج حاصله در المپیک است.

ناکامی‌های اخیر اما دلیل خوبی است تا برای یک بار هم که شده آقایان از همین امروز تصمیمی جدی بگیرند برای بررسی دقیق و اصولی دلایل برآورده نشدن انتظارات و رقم خوردن شکست‌هایی که باعث شد کاروان امید با کسب تنها هفت مدال (سه طلا، دو نقره و دو برنز) به کار خود در توکیو پایان دهد. موفقیت در المپیک و حتی دیگر مسابقات مهم بین‌المللی نیازمند برنامه‌ریزی طولانی‌مدت است، اما این روند در ورزش ایران در چند ماه منتهی به این رقابت‌ها حائز اهمیت می‌شود. مسئله‌ای که تأثیر مستقیمی در نتیجه‌گیری ورزشکاران در مسابقاتی چون المپیک دارد، اما این اشتباه تکراری تاکنون تجربه نشده برای تغییر رویه آقایان، رویه‌ای که برای ورزش ایران جز ناکامی و حسرت چیزی به جا نگذاشته است و باید دید آیا این مرتبه نیز آقایان به همان راه همیشگی می‌روند یا برای یک‌بار هم که شده به طور اصولی در راستای آسیب‌شناسی‌های توکیو گام برمی‌دارند و از همین امروز درصدد برنامه‌ریزی برای المپیک بعدی برمی‌آیند تا شاهد نتایج قابل توجهی در رقابت‌های چهار سال بعد باشیم. مسئله‌ای که در دیگر کشورها سالیان سال است که به یک اصل تبدیل شده، اما در ورزش ایران همچنان در مرحله مطالبات مردمی باقی مانده است، آن هم در شرایطی که کارشناسان بارها و بارها به اهمیت برنامه‌ریزی بلندمدت و آسیب‌شناسی اصولی و کیفی برای نیل به موفقیت تأکید کرده‌اند.

اخبار کوتاه

آسیب دیدگی جدی عباسعلی

حمید عباسعلی، بانوی کاراته‌کار ایران که در پی کسب دو برد و دو باخت و به دلیل مصدومیت از ناحیه زانو در مصاف با حریف چینی در آخرین دیدار خود از راهیابی به نیمه‌نهایی المپیک بازماند، حالا به گفته غلامرضا نوروزی، رئیس فدراسیون پزشکی ورزشی و سرپرست گروه پزشکی اعزامی ایران به المپیک توکیو ۲۰۲۰ با آسیب‌دیدگی استخوان درشت نی و احتمال پارگی ACL پای چپ مواجه شده است. البته با توجه به اینکه عباسعلی لنگ‌لنگان به سالن گرم کردن رفت و حتی توان صحبت بعد از مسابقه را هم نداشت مشخص بود که مصدومیت او باید جدی باشد.

دنبال تکرار افتخارآفرینی جاکارتا هستم

شاهین ایزدیار، قهرمان بازی‌های پاراآسیایی جاکارتا از تلاشش برای تکرار افتخارآفرینی بازی‌های آسیایی جاکارتا در پاراآسیایی ۲۰۲۲ چین خبر می‌دهد: «با وجود کرونا تمریناتم را متوقف نکردم و روزی شش جلسه شنا در استخر آزادی و سه جلسه بدنسازی انجام می‌دهم تا از نظر بدنی دچار افت نشوم. در استخر نگرانی ندارم، اما سالن بدنسازی به دلیل عمومی بودن خیلی شلوغ است، ولی با ماسک تمرین می‌کنم. با این حال چون هنوز واکسن نزده‌ام نگران ابتلا به کرونا هستم. اما افت سال گذشته را جبران کردم و هدفم کسب سهمیه ورودی پاراآسیایی ۲۰۲۲ چین است، چراکه می‌خواهم موفقیت جاکارتا را در چین هم تکرار کنم. البته بعد از مسابقات جهانی ۲۰۱۹ لندن که حضورم در رنکینگ پنجم جهان را به دنبال داشت در هیچ مسابقه‌ای شرکت نکردم، اما تا پایان سال اگر حداقل یک تورنمنت برون‌مرزی برای شنا پیش‌بینی شود دوباره می‌توانم در چین افتخارآفرینی کنم.»